

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá imigrací z Venezuely, Brazílie a Kuby do ČR od roku 1993 po současnost. Politické události ve Venezuele v posledních letech mnohonásobně navýšily migraci do okolních států v regionu. Mohli jsme tedy očekávat nárůst imigrace z Venezuely do České republiky. I přesto, že k takovému nárůstu opravdu došlo, není populace Venezuelanů v ČR tak velká (hlavně kvůli geografické vzdálenosti a jazykové bariéře), bude se tato práce zabývat i imigranty z Brazílie a Kuby. Brazílie byla vybrána hlavně kvůli tomu, že populace Brazilců žijících v ČR je největší ze všech latinskoamerických zemí. Dalším rozdílem mezi Venezuelou a Brazílií je odlišný mateřský jazyk imigrantů. Poslední zastoupenou národností jsou Kubánci, jejichž imigrační historie do ČR a do původního Československa, se liší. V době socialismu zde kvůli mezivládním dohodám ČSSR žilo mnoho Kubánců, což se o Venezuelcích a Brazilcích v té době říci nemůže, podle statistik i v polovině devadesátých let žily v ČR pouze desítky Venezuelců a Brazilců, zatímco Kubánců stovky a tento rozdíl byl zapříčiněn hlavně původními vztahy mezi Kubou a ČSSR v dobách před sametovou revolucí.

Výzkumná část zkoumá skrze dotazníky s imigranty jejich hlavní motivaci k přesunu, spokojenost se životem v ČR, míru integrace do české společnosti a další aspekty jejich pobytu. Ve většině případů se jedná o ekonomické migranty, kteří migrují hlavně kvůli pracovním příležitostem, objevují se ale také případy rodinné migrace, za účelem sloučení rodiny. Dále se objevuje také politická migrace (hlavně z Kuby a Venezuely), kterou můžeme mapovat podle množství imigrantů, kterým byl v ČR udělen azyl. Statistické údaje nezahrnují imigraci nelegální, která, jak bylo ve výzkumu zjištěno, je v ČR také zastoupená, ale ne ve velké míře.